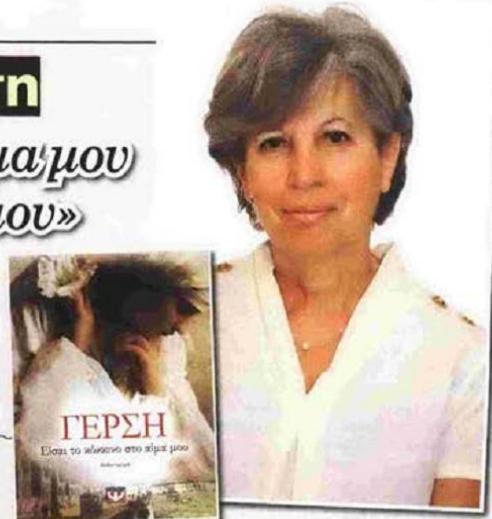

Αργυρώ Μαργαρίτη «Το "κόκκινο" στο αίμα μου είναι η φαντασία μου»

Η συγγραφέας μάς παρουσιάζει το νέο της βιβλίο, το οποίο θα μας ταξιδέψει σε μία άλλη εποχή και θα μας μαγέψει. Η Αργυρώ Μαργαρίτη αποκαλύπτει τις αληθινές ιστορίες του βιβλίου, με ποιον ήθελε να ταυτίστηκε, αλλά και αν θα ήθελε ένα της βιβλίο να γίνει τηλεοπτική σειρά.

είτε μας δύο λόγια για το βιβλίο σας Γέρση, είσαι το κόκκινο στο αίμα μου...

Η Γέρση είναι μια αρχοντοπούλα που γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1900. Μεγαλώνει με ραδόνερο και μέλι, σε μια οικογένεια που τη λάτρευε και σε μια πόλη ξεχωριστή που δεν είναι τίποτα να ζηλέψει από τις πρωτεύουσες της Ευρώπης. Λένε πως μαστίγιων τις δούλεις της για να τις πείσει να γίνουν φλενάδες. Στα δεκά-έτη της, την ημέρα των γενεθλίων της, θέλοντας να κάνει μια σκανταλιά για να γλιτώσει τη γιορτή που ετοιμάζουν στο αρχοντικό, κώνεται από τώρα σε έναν πολυτελέστατο μυστικό οίκο αναντί της Σμύρνης. Εκεί, η τύχη συναντάται να ποιεί μαζί της για να δοκιμιστούν οι αντοχές. Την ερωτεύεται ο Γιώργης Καραβάμογλου, με δικό του αδομαντωρυχείο στην Αφρική και ο Σελήμη, ο ανιψιός του πασά, φίλοι οδερφικοί που μαγεύπτικαν και ξεπατεύτικαν από τη μικρή πλανεύτρα. Η ιστορία θα μπορούσε να σταθεί μόνο σε τούτο το σημείο και ίσως ήταν θα γνόταν σεν δεν εξελισσόταν στη Σμύρνη. Γιατί οι ραγίδες αναβάρροσσαν σαν αποβιβάστηκε ο ελληνικός στρατός, γιατί κανείς δεν ήθελε να πιστέψει πως η μπέρα πατρίδα μεταλλάκτηκε σε κακά μπτριά, γιατί δεν ήθελαν να δουν πως τα μήλα της Κόκκινης Μηλιάς σαπίζαν. Όμως, ο αναγνώστης θα περιπατήσει στο πανέμφραφο Κέ, θα μπει στο πονόκριβα μαγαζά, θα δοκιμάσει μπήρα στου Κρέμερ, θα κυθεί στα μπεζεστένια, στους βερχανέδες, θα ψωνίσει στα ταρού. Ένα ταξίδι είναι η «Γέρση» σε μια πόλη πονέμφραφη, στη Σμύρνη των καιρών.

Πα τον Πώρυγ το «κόκκινο» στο αίμα του είναι η Γέρση, για εσάς ποιο είναι;

Το δικό μου «κόκκινο στο αίμα» είναι η φαντασία μου. Ευχή και κατάρα. Η κινητήρια δύναμη της ζωής μου.

Η ιστορία διαδραματίζεται στη Σμύρνη πριν από την καταστροφή. Δεδομένου ότι προέρχεται από προσφυγική οικογένεια, υπάρχουν μέσα στο βιβλίο πραγματικά πρόσωπα ή αφηγήσεις μελών της οικογένειάς σας;

Η ίδια η Γέρση πάντα υπαρκτό πρόσωπο. Μέσα στο μυθιστόρημα υπάρχουν διάδικτοι ο παπούς και ο γιαγιάδες μου, αλλά και η ιστορία της Κατίνας είναι αληθινή. Τα υπόλοιπα είναι αποκύματα της φαντασίας;

Με ποιον χαρακτήρα του βιβλίου ταυτίζεστε;

Ταυτίζομαι με τον Λάζαρο Πασαλή, τον μπαμπά της Γέρσης. Άλλα, όσο κι αν φανεί παράτυπο, ερωτεύτικα τον Σελήμη. Ήθελα πολύ να του κάνω το χατίρι, αλλά δεν αποφύστηκα εγώ...

Ποιο είναι το μήνυμα που περνά το συγκεκριμένο βιβλίο;

Δεν έχω ποτέ πρόβληση να περνώ μήνυμα. Όμως, μελετώντας την ιστορία από απόσταση, ίσως αντιληφθούμε πως δεν είναι η μοίρα που

καθορίζει το πεπρωμένο μας αλλά οι επιλογές μας.

Πόσο σας βοηθούν πρακτικά οι σπουδές σας και πιο σημαντικά στη συγγραφή ενός βιβλίου;

Οι σπουδές και οι μελέτες προκαλούν πολλοπλά εναύσματα, επιτρέπουν σφραγικές αντιλήψεις, καθώς και δυνατότητα έρευνας στις πηγές και αξιολόγηση των στοιχείων.

Υπάρχει κάποιος συγγραφέας που σας ενέπνευσε και σας επηρέασε στη γραφή σας;

Η γραφή μου είναι κάθε φορά διαφορετική. Αναφέρομαι στο ύφος, τη γλώσσα και τη θεματολογία. Όμως, κατά βάση είμαι άμεσα επιρρεομένη από τα παραμύθια. Όσο για συγγραφείς, Νίκος Καζαντζάκης και Ζόζε Σαραμάγκου είναι τατουάζ ψυχής.

Ποιο είναι το αγαπημένο σας είδος αναγνώσματος ως αναγνώστρια;

Οι παραδόσεις τα παραμύθια. Μου επιτρέπουν να τα διδαχέω στη μαγεία. Άλλα διαβάζω πολλά. Εκτός από τους αρχαίους φιλοσόφους, και βιβλία με θέμα την ψυχολογία, συγάω κάθε είδους μυθιστόρημα, αρκεί να είναι συνεπές και έντυπο σ' αυτό που μου υπόσχεται. Εκπασάζομαι, όμως, με τα στυνονικά μυθιστορήματα. Είναι σαν να λύνω γρίφους.

Θα μπορούσατε να γράψετε ένα βιβλίο για την εποχή που διανύουμε; Ποια είναι τα στοιχεία της εποχής μας που θα σας ενέπνευσαν;

Το Μαύρο καντάφι είναι ένα βιβλίο σύγχρονο με έντονες ψυχολογικές στίχεις. Το Βισάντο διαδραματίζεται και αυτό στο σήμερα που όμως επιρρέεται από καταστάσεις του παρελθόντος. Θέλω να πω ότι σαφώς και με ειρήνη την εποχή μου. Δεν θα έγραφα, όμως, ένα μυθιστόρημα για την κρίση. Τώρα γράφω ένα στυνονικό που διαδραματίζεται σήμερα σε μια όμορφη επαρχιακή πόλη. Άλλα, το παρελθόν εμπλέκεται παντού και πάντα.

Έχετε ακεραιότερη κάποιο βιβλίο σας για να γίνει τηλεοπτική σειρά; Θα σας ενδιέφερε μία τέτοια προσποτή;

Έχω γράψει σενάρια για την τηλεόραση και αυτό μου αρέσει. Όταν εκδόθηκε η Λέλιου, μου τηλεφώνησε ένα παριγιώνατος σκηνοθέτης και μου είπε πως συνειρέεται να την κάνει ταινία. Η σκηνή της πομπής με τη λελού στο μαρμάρινο λουτρό της και ο χορός στα μάρμαρα ήταν γι' αυτάν κορυφαίες εικόνες. Ναι, θα το ήθελα, αλλά η Γέρση και το Βισάντο θα ήταν πανάκριβες παραγωγές ~.